

ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ ಆಗಬೇಕು.

ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಸುಧಾರಣೆ

ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕು.

ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಈಗಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಕೆಲವು ದಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಹಲವು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪುಗಳು, ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪುಗಳು ಸಂತ್ರಸ್ತರ ಹೇಳಿಕೆಗೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ (ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್) ಹೇಳಲಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸದೆ, ಸಂತ್ರಸ್ತರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿ ಆರೋಪಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ ಹಲವು ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಇವೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಆರೋಪಿಗೆ ಜಾಮೀನು ಅಥವಾ ನಿರೀಕ್ಷಣಾ ಜಾಮೀನು ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ಕೂಡ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಕಠಿಣ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತವೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟುಗಳು ನಿಭಾಯಿಸುವ ರೀತಿ, ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಿಂದಲೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ವಿಷಯ ಅಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಸಂತ್ರಸ್ತರ ಕುಟುಂಬ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ, ಇದನ್ನು ಆಕೆಯ ಮಾನಹಾನಿ ಎಂಬಂತೆ ಕಂಡು, ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೂರು ಹಿಂಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು, ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ದೂರು ದಾಖಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ದೂರು ವಿಚಾರಣೆಗೆಂದು ಕೋರ್ಟ್ ತಲುಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ-ಪುರಾವೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಪ್ರಕರಣ ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆರೋಪಿಗಳು ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗದಲ್ಲೂ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಕ್ರೌರ್ಯದ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು, ಪೊಲೀಸು, ಕೋರ್ಟುಗಳು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣದೆ, ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿ, ಯಾರದ್ದೋ ಸ್ವತ್ತಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುವ ದುಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಥದೇ

ಒಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಆರೋಪಿ ಹಾಕಿದ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೇಲ್ನುವಿಯನ್ನು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆತ, ತಾನು ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ. ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯು (ಐಪಿಸಿ), 'ಈ ರೀತಿ ಬಲಾತ್ಕಾರದ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡಿದಾತ ಗಂಡನಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಾಚಾರ ಅಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದರ, ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಅನುಮತಿ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಕಾನೂನು. ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ, ಬಹುತೇಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇದೇ ಆಗಿರುವಂತಿದೆ.

ಕಾನೂನು, ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ತನಿಖೆ - ಈ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅನುಮತಿ, ಇಚ್ಛೆಗೆ ಕೊಡುವ ಬೆಲೆ ಇಷ್ಟೇ ಆಗಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮದುವೆಯೇ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಎಂಬಂತೆ ನೋಡುವಾಗ, ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಯಾವುದೇ ಹಿಂಸೆ, ಕ್ರೌರ್ಯಗಳು ಜನರನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂಸೆ, ಕ್ರೌರ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಸಹಜ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾಚುವಂತೆ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಬರ್ಬರ ಕೃತ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಜನರಲ್ಲಿ ಆಕ್ರೋಶ ಮೂಡಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣದ ಆರೋಪಿಗಳನ್ನು ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು, ಸಮಾಜ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ದಾಟಿಸಿದಂತೆ.

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಿಂಸಿಸದೆ ಜೀವಿಸುವ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೊಂದಿದೆ; ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಿದೆ.

ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಹಿಂದೆ ಇರುವುದು ಲೈಂಗಿಕ ಹಸಿವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ...

ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂವೇದನಾಶೀಲತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಬಲಿವಶುವನ್ನು ಸಮಾಜ ನೈತಿಕತೆಯ ಕಟಕಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕರಣಗಳು ದಾಖಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗಂತ ಈ ಮೊದಲು ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ, ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಫಿರ್ಯಾದು ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು.

ಮೊನ್ನೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಲಂಗಾಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಯಿತು. ಅದು ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಆದಾಗ ಮಹಿಳೆಯ ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಅವಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಕೆಗಿರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೀನಾಯ ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಸೌಜನ್ಯಾ, ಅಸೀಫಾ, ದಾನಮ್ಮ, ನಿರ್ಭಯ, ಪ್ರಿಯಾಂಕ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೋಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳೇ.

ಮನೆಯ ಒಳಗಡೆ, ಸಂಬಂಧಿಕರಿಂದಲೇ ನಡೆಯುವ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುವಿರಿ? ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ನೀಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಕಾಶ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡಬೇಕು.

ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆದಾಗ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು.

ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಶಿಕ್ಷೆ ಇರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲಿನ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಹಿಂದೆ ಕೇವಲ ಲೈಂಗಿಕ ಹಸಿವು ಇದೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಗಂಡಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪುನರ್‌ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೊಚ್ಚು. 'ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತ ಶೀಲ ಮುಖ್ಯ' ಎನ್ನುವ ಉಡಾಫೆ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಗಂಡಿಗೆ ಒಂದು 'ಕ್ರಿಯೆ' ಆಗುವ ಲೈಂಗಿಕತೆ, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಒಂದು 'ಶಿಕ್ಷೆ'ಯಾಗುವ ಈ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿ, ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು.

-ಸಂಧ್ಯಾರಾಣಿ, ಲೇಖಕಿ